

:: Glasilo »Katoliške akcije« za ::
kamniško in moravško dekanijo

Peter je povzdignil svoj glas in govoril: »Poslušajte te besede: Jezus Nazarenčana ste po rokah krivičnikov na križ pribili in umorili; toda Bog ga je oprostil bolečin smrti in ga obudil, zakaj ni bilo mogoče, da bi ga smrt imela v oblasti. David namreč pravi o njem: Moje duše ne boš pustil pod zemljo.«

Ko so (ljudje) to slišali, jih je v srce zabodlo in so rekli:

»Kaj naj storimo?«

Peter jim je rekel:

»Spokorite se in sleherni izmed vas naj se da krstiti v imenu Jezusa Kristusa v odpuščenje svojih grehov, in prejeli boste dar Svetega Duha. Zakaj obljuba velja vam in vašim otrokom in vsem oddaljenim (poganom).« (Apd. 2, 22—40.)

Za svetim postnim časom za dnevi pokore nastopi v cerkvenem letu velikonočna doba, spomin na častitljivo vstajenje Gospodovo, opomin vernikom, naj duhovno vstanejo s Kristom, naj ohranijo posvečujočo milost, seme blažene slave. Kakor je v spokornem postnem času sveta Cerkev, naša duhovna mati, vsa zatopljena v premišljevanje Jezusovega trpljenja in njegovega najsramotnejšega ponižanja, tako pozdravlja navdušeno od smrti vstalega Zveličarja, pozdravlja zanosno ginjena pravo velikonočno Jagnje, Kristusa, povelicanega kralja.

Pri zadnji večerji, ko je Gospod Jezus opravil nekrvavo daritev in postavil svetstvo, zakrament presvetega Rešnjega Telesa, se je ljubeznivi Zve-

ličar poslavljal od svojih apostolov v prelepem govoru, polnem vzvišenih nauk, polnem čiste ljubezni. Za konec je kot najvišji Svečenik, kot večni Duhovnik nagovoril svojega Očeta, ki je v nebesih in v njem, ter opravil veličastno lepo velikodušniško molitev:

»Oče, prišla je ura; povelčaj svojega Sina, da tvoj Sin tebe povelča, kakor si mu oblast dal nad vsem človeštvom, da bo vsem, katere si mu dal, podelil večno življenje... Poveljal sem te na zemlji — dokončal delo, ki si mi ga dal, da ga izvršim. In zdaj me ti, Oče, povelčaj pri sebi s slavo, ki sem jo imel pri tebi, preden

je bil svet.« (Jan 17, 1—5). S temi besedami je prosil Gospod Jezus svojega Očeta, naj bi poveljal in s častjo ovenčal tudi njegovo človeško naravo, katero si je bil privzel, da bi mogel v njej zadostiti za padli človeški rod. Ker je bila Jezusova človeška narava po skrivnosti učlovečenja de-

ležna osebnosti Večne Besede, zato se ji je spodobila vsa čast in slava in češčenje. Vendar pa si je božji Zveličar kot človek to slavo tudi zaslužil z nepopisnim trpljenjem in s popolno pokorščino do smrti na križu. In tudi prosil je — kot človek! — Molil je očitno, v pričo svojih apostolov, da bi nam dal zgled in pobudo in nauk: prositi je treba za velike milosti! — In večni Oče ga je uslišal in poveljal, ko je bilo na Kalvariji dovršeno veličastno delo našega odrešenja! Prejel je nov, v skalo izsekan grob, kamor še nihče ni bil položen. Kamen, ki je zapiral vhod v grobno votlino, so zapečatili in postavili ondi stražo — nasprotniki so tako nehote poskrbeli, da se je tembolj izpričalo Gospodovo čudovito vstajenje. Duša Kristusova se je vrnila v najčistejše telo, telo Jezusovo je

oživel in pričelo živeti po vzvišenih nebeških zakonih, poduhovnjeno v najvišji meri, gibčno, kakor brez teže, neodvisno od vesoljstva, nad vsem stvarstvom gospodujoče, kakor posebljen živ sijaj neskončne lepote in nepojmljive blaženosti...

Kristus kraljuje in vlada v nebesih sedeč na desnici večnega Očeta, kra-

ljuje in stoluje tudi — zakrivajoč veličje svoje — v presveti Evharistiji! Z mogočno besedo so oznanjevali apostoli vstajenje Gospodovo in zgovorno ter navdušeno opisovali njegovo slavo, obenem pa poudarjali, da bomo tudi mi vstali poveljani na sodni dan, ako bomo sedaj, v tem

umrljivem življenju, hodili zvesto za Kristusom in vredno prejemali njegovo presveto Telo v zakramentu ljubezni!

Pozdravljen, Gospod, kralj veličstva!

O daj, da bomo v resnici tvoji, tvoji na veke!
P. E. B.

Apostolstvo mož

III.

V čem pravzaprav obstoji apostolstvo mož in fantov?

Apostolstvo mož in fantov je utemeljeno na njihovem organiziranem versko-nravnem zgledu.

Sv. Pavel uči, da je vsak kristjan brez ozira na spol po sv. krstu zapri-sežen brat ali sestra Kristova, ki bi moral živeti kakor »Christi bonus odor« = prijeten vonj Kristov; moral misliti, govoriti, kakor Kristus, delati kakor Kristus.

»Vsakdo izmed vas naj dela bližnjemu po godu, da ga izpodbudi na dobro; zakaj tudi Kristus ni delal sebi po godu.« Rim. 15, 3.

Sv. Peter programatično proglašja isto: »Vi (kristjani) ste izvoljeni rod, sveti narod, kraljevsko duhovništvo, da (z zgledi) oznanja sijajne lastnosti Krista, ki vas je poklical iz teme k čudoviti svoji svetlobi.« I. Pet. 1, 10.

Dolžnost lepega vzgleda veže torej vsakega kristjana, tudi može in fante še posebej, ker ti imajo v javnosti prvo besedo.

Ako pogledamo po Sloveniji, vidimo, da je še večina naših mož in fantov krščanskih, ali njihovi lepi zgledi se v splošni cerkveni organizaciji rekel bi zabrijejo.

Ob nedeljah in praznikih z dobrimi prihajajo v cerkev tudi manj dobri, mlačni in hinavski kristjani, ki so morda cel teden pri svojih poslih in opraviilih zabavljali čez vero in duhovnike in škofo in samega sv. očeta in cerkev, kakor so pač čitali v svojih, cerkvi in veri in duhovništvu sovražnih listih.

Enako pa tudi v manj krščanskih hišah še vedno več ali manj molijo, nekaj iz navade, nekaj zaradi otrok, pa tudi zaradi sosedov. Mnogi pridejo k sv. spovedi za veliko noč, ali na žalost bolj po listek kopo sv. odvezo.

Dobri in verni možje vse to vidijo, pa se pohujšujejo nad takim farizejstvom in postajajo malodušni, ker živo občutijo potrebo notranje — cerkvene organizacije, kamor farizeji ne bi mogli. Razen tega je naše verno moštvo na deželi prebistre glave, da ne bi razumelo, da je že sedaj večina našega meščanstva in ogromna večina organiziranega delavstva v javnem življenju proč od Krista-Boga, proč od cerkve, ter da se protiversko mišlje-

nje potom meščanskih in delavskih organizacij razliva iz mest, trgov in obrtnih središč tudi na kmete. Vsak dan nas bolj prepričuje, da pri sedanjih še splošno dokaj dobrih verskih razmerah na deželi čisto gotovo ne ostane dolgo časa, ako se verni možje in fantje z vso silo organiziranega verskega zgleda ne upro rastočemu in organiziranemu versko-nravnemu pohujševanju od strani nasprotnikov.

Sicer pa tudi naše pobožne žene in dekleta potrebujejo pobude od moške in fantovske strani.

Že trideset let je naše ženstvo, kar se tiče lepega zgleda, v prvih vrstah in prav gotovo je, da bi bilo pri nas v versko nravnem oziru neprimerno slabše, ko ne bi bilo naših cerkvenih ženskih in deklških organizacij.

Res je pa tudi, da se tam, kjer možje in fantje malomarno stoje ob strani, energije lepega organiziranega zgleda našega ženstva ne morejo uspe-

šno razmakniti, nego, da se mnogokje krhajo in slabe in včasih — otope!

Proti takozvani »svobodni« misli, ali bolje proti neveri, ki se tudi pri nas vedno drznejše organizira in hoče že tudi kmečko mladino obojega spola spraviti pod svoj prapor, moramo torej dvigniti in okrepiti versko zavest zlasti našega moštva in s tem utrditi tudi naše pobožno ženstvo.

Možje in fantje! Organizirajte se, da bodo naše vrste v vsaki duhovniji celoloma strnjene. Organizirajte se torej v mogočno versko silo, ki bo z neodoljivo a sladko močjo potegnila h Kristu vse, kar je še vernega po duhovnijah, ki bo potrdilo dobre, ogrela mlačne in hudobne prisilila k molku. Toda kako?

Sv. Peter nas bogonadahnen opominja, da se je treba Anti-Kristu upreti z močno vero v Kristusa-Boga: »Cui resistite fortes in fide«. Ali kje bomo dobili tako močno vero, ki bo kos svobodni misli?

»In mysterio fidei«: v skrivnosti naše sv. vere, v sv. obhajilu, ki je naše najgloblje in najvišje in najživejše naše versko opravilo, ki nam samim najkrepkeje množi krščansko vero, upanje in ljubezen, a je tudi najgenljevša verska pobuda vsem, ki nas vidijo pri obhajilni mizi.

Prav to namerja Apostolstvo mož z mesečnim skupnim sv. obhajilom.

Dr. Fr. Knavs.

Kako je pred vašo cerkvijo?

Spoštovani g. urednik! Zelo potrebno reči ste načeli z gornjim vprašanjem. Ko sem ga bral, mi je pero kar samo skočilo med prste, daj, piši, trobi, vprij, da se bodo ljudje že enkrat do dobrega zavedli, kako silno žalostno in črno senco mečejo na vso župnijo tiste tolpe, ki nedeljo za nedeljo, praznik za praznikom stoje v večji ali manjši bližini domače cerkve, v kateri se pravkar vrši služba božja in oznanja blagovest Kristusova. Človek se nehote spomni Golijata, ki je hodil dan za dnem zasmehovat izvoljeno ljudstvo božje in se s tem junaško bahal. Nedolžnega in boga-boječega Davida je to močno bolelo in vzkliknil je poln svetega ogorčenja: »Kdo je ta neobrezani Filistejec, ki zasmehuje vojsko živega Boga?« Tiste pred cerkvijo stoječe tolpe zagreše hujšo pregreho, kakor jo je Filistejec Golijat: zasmehujejo ne samo vojsko živega Boga, ampak živega Boga samega.

Bilo je pred svetovno vojno, ko je bil avtomobil še bolj redka prikazen. Na široki, veliki cesti se je vozil v dvovprezni kočiji visok gospod po svojih službenih poslih. Bil je lep, solnčen dan Gospodov. Ko se je peljal mimo cerkve, je stala pred njo velika gruča ljudi, med katerimi tudi zakonskih mož in družinskih očetov ni manjkalo. Že iz daljave sta vprežena konja postala pozorna na to gručo in začela striti z ušesi. »Vozi počasneje, Francec,« pravi gospod kočijažu, »maša je mi-

nila in ljudje gredo iz cerkve.« No, maša pa še ni minila, ampak samo pridiga se je končala in začelo se je pravkar darovanje. Prav do cerkve so stale posamezne gručice ljudi s pokritimi glavami, s cigaretami in pipami v ustih; pljuvali so okrog sebe in se pogovarjali kakor na semanji dan. Silno žalostno so odmevale orglje in petje iz cerkve v to oskrunjenje Gospodovega dne. Zdelo se je, da je tako onečaščenje Bogu posvečenega dneva celo konjema preveč. Ko je vozil voz mimo, sta se konja plašila in kočijaž Francec je moral precej krepko prijeti za vajeti, da mu nista ušla. Gospod v kočiji ni bil samo učen, ampak tudi globokoveren mož, ki ga je v dno duše zapelo tako početje. Kočijaž Francec pa je menil, da sta konja, ki nista bila ravno plašljiva, gotovo videla v teh gručah ljudi samega vraga, ki ne trpi kristjanov v cerkvi, ampak jih goni ven, kakor goni polhe v bukovih hosti. Kajpada se moti kočijaž Francec, če misli, da vrag polhe preganja — mar so mu polhi in polšje kape! — res je pa, da ni Duh božji, ki goni nesrečneže iz cerkve, ampak hudobni duh. Moti se sicer kočijaž Francec, če misli, da so konji videli vraga, res je pa, da je hudobni duh v takih postopaških tolpah, neviden sicer, a gotovo se v njih sredi peklenko raduje nad svojimi nesrečnimi žrtvami. In takih neizmerno žalostnih pojavov je videti, žal, okoli mnogih cerkva. Čim lepši

Kaj nam govori Gospod v maju

Duhovni šopek iz nedeljskih evangelijev v maju.

1. nedelja.

(Jezus dobri pastir.)

Prerok Ezehiel (34, 23) napoveduje prihod pastirja iz Davidove hiše: »In obudil bom edinega Pastirja, kateri jih bo pasel, (moje ovce), svojega hlapca Davida; on jih bo pasel in on jim bo pastir.« Ta pastir bo ravnal po Gospodovem navodilu, ki je zapisano istotam (Ezehiel 34, 15—16): »Jaz bom pasel svoje ovce in jaz jih bom vodil počivat, pravi Gospod Bog. Izgubljeno bom poiskal, izgnano nazaj pripeljal, ranjeno obvezal, slabo okrepčal, debelo in močno bom varoval in pasel jih bom po pravici.« Nastopil je Jezus Kristus in povedal, da je on tisti Pastir: »Jaz sem dobri pastir in poznam svoje in moje poznajo mene.« Ali smo mi med tistimi, ki ga poznajo? Ima pa Jezus še druge ovce, ki niso v njegovem hlevu; tudi tiste mora pripeljati, da bodo poslušale njegov glas in da bo ena čeda in en pastir. Koliko bi mi lahko pomagali Kristusu in njegovi Cerkvi, da bi se to čimprej zgodilo!

2. nedelja.

(Jezus napoveduje svoj odhod.)

»Grem k Očetu.« To je glas, ki odmeva iz današnjega evangelija. Jezus Kristus kot človek zapušča svet in se odpravlja k Očetu v svojo slavo. Dokončal je namreč delo, ki mu ga je Oče dal (Jan 17, 4). Toda bilo je treba, da je Kristus trpel in vstal od mrtvih in tako šel v svojo slavo, govori sv. Cerkev današnjo nedeljo v svojih molitvah (Graduale). To, prijatelj, je tudi slika tvoje poti skozi življenje: »Jokali boste in žalovali, svet pa se bo veselil, ali vaša žalost se bo spremenila v veselje.« Ali naj zato trepetamo? Ne, marveč raje poslušajmo opomin sv. Pavla: »Bodite

torej, ljubi bratje moji, stanovitni, neomahljivi in vedno odlični v delu Gospodovem, ker veste, da vaš trud ni prazen v Gospodu (I. Kor 15, 58).

3. nedelja.

(Jezus obeta učencem sv. Duha.)

Pri Jakobovem vodnjaku v Samariji je govoril Jezus ženi Samaritanki: »Ko bi poznala dar božji in kdo je, ki ti pravi: Daj mi piti, bi ga ti prosila in dal bi ti žive vode« (Jan 4, 10). Ko nam Jezus danes govori: »Če ne odidem, Tolažnik ne bo prišel k vam; če pa odidem, vam ga bom poslal« (Jan 16, 8), se mi zdi, da nam hoče isto povedati. »Ko bi vi vedeli, kdo je Tolažnik in kakšen dar je njegova milost, s kakšno vnemo bi ga prosili za ta dar!« Žalostna resnica je, da svet duhovne dobrote premalo ceni in zato premalo po njih hrepeni. Ali vedi, moja duša, da se nikjer drugod ne boš popolnoma utolažila in okrepčala razen v Bogu. Če preveč neredno hrepeniš po časnih rečeh, boš izgubila večne, nebeške (Tom. Kemp. III. 16).

4. nedelja.

(Jezus uči o moči molitve.)

Ta evangelij je nekakšen uvod v prihodnje prošnje dneve. Zbiramo se te dni v cerkvah, hodimo v procesijah, molimo litanije vseh svetnikov in prosimo blagoslova svojemu delu, zlasti poljskim pridelkom. Ali bomo uslišani? Naj povem za odgovor besede sv. Benedikta: »Kadar hočemo zemeljske mogočnejše česa prositi, si tega ne upamo drugače kakor ponižno in spoštljivo; koliko bolj moramo šele pred Gospoda, Boga veseljstva z vso ponižnostjo in čisto pobožnostjo nositi svoje prošnje! In vedimo, da ne bomo uslišani po mnogem govorjenju ampak po čistosti srca in po solzah kesanja.«

Kdo kolne? Če ste tako nesrečni, da morate slišati kletev, dobro pogledajte preklinjevalca in boste videli, da je to surov, neolikan in slabo vzgojen človek ter najbrž grd pijanec.

Je Gospodov dan, čim večji je praznik, tem bridkeje so slike okoli hramov božjih! Odpraviti to grdo razvado je toliko, kakor rešiti toliko ubogih mladeničev pa tudi mož iz krempljev hodobnega duha. Kako to doseči? Način g. misijonarja Ocepka je prav lep, a izpeljiv samo v župnijah, kjer je več duhovnikov, vsaj dva morata biti. Kaj in kako v župnijah, kjer je samo eden? In takih župnij je več nego župnij z dvema ali več duhovniki. Tukaj pa mora Katoliška akcija stopiti v boj. Dobri župljani morajo pomagati svojemu dušnemu pastirju, da skupno z železnimi močmi izbrišejo iz župnije ta črni madež. Najprej je potrebno, da se dobri možje in žantje do dna duše prepojiijo z živim prepri-

čanjem o veliki grešnosti te grde razvade. Potem pa na agitacijo zoper njo od moža do moža, od fanta do fanta. Glavno besedo je vsekakor prepustiti domači hiši. V družinah, v katerih je strah božji in ljubezen božja, se ne dobi zlepa, da bi se brez pekoče vesti podal med tiste postopače, ampak ga je sram biti v taki vražji bratovščini. Tisti, ki so sužnji te grde razvade, so žalostne priče o pomanjkanju strahu božjega v domači hiši. Vsa sredstva, ki služijo za temeljito duhovno obnovo družinskega življenja, pomagajo tudi odpraviti to grešno razvado, zlasti učinkovita so: Apostolstvo mož, mladeniške Marijine družbe in posvečenje družin presvetemu Srcu Jezusovemu.

Še iz delavskih vrst

Delavsko vprašanje sili pri nas vedno bolj na površje. Prej ali slej se bo moralo rešiti. Rešiti se bo moralo temeljito in zadovoljiti na temelju pravičnosti oba činitelja, ki pride pri tem vprašanju v poštev, namreč delodajalca in delavca. Delodajalec ima kapital; ali si ga vsaj preskrbi pri denarnih zavodih ali na kak drug način, n. pr. po delnicah itd. On postavi podjetje, v katerem dobe delavci delo in zaslužek, podjetnik pa tudi svoj del dobička, za svoj trud in skrb ter na račun kapitala.

Ni moj namen, danes dokazovati, kaj je najvažnejše pri vsakem podjetju — kapital ali delo rok. Lahko kar rečem, da je na dlani, da je delo rok važnejše. Seveda bodo podjetniki, ki so kapitalističnega duha in ravnanja, to zanikali, vendar pa nikdar dokazali svoje trditve. Odtod pa izvira tudi vedni boj delavca za izboljšanje svojega položaja, ki ga ne more doseči zlepa od podjetnika z materialističnimi nazori. Za tak boj je pa treba ne samo dela, ampak tudi poguma in vztrajnosti.

Edini smo si vsi delavci, da si s svojim delom zasluži vsakdanji kruh in preskrbi vsaj človeka vredno udobnost za starost. Tega nam menda nihče ne more zameriti in tudi nima pravice braniti ali ovirati. Zelja vsakega delavca je, napraviti si hišico in ustanoviti malo družinico; navadno se dogaja nasprotno: najprej družinica, potem šele hišica. Zakaj tako? Marsikateri samski delavec ali delavka je lahkomisljen. Kar bi mogel prihraniti, razda za obleko in pijačo. Komaj spravi skupaj za poroko in druge neizogibne stroške in pride v zakon praznih žepov. Ako sta oba taka, ni izključena revščina že prve tedne po poroki in s tem tudi bridko razočaranje.

V človekovi naravi je, da se osamosvoji. To bo pa dosegel le delavec, ki je značilen in vztrajen. Delavci brez hrtbenice se navadno prej ali slej prevrnejo v mlakužo sužnosti, ki ni ponos nikomur. Ne rečem, da si delavec ne bi smel ničesar privoščiti. Bog varuj! Nasprotno! Naš delavec bi si lahko privoščil še več, ako bi znal in hotel urediti svoje prehranjevanje in preživljanje. Kar zapravi v nedeljo brez potrebe na pijači in na obleki, bi mogel imeti ves teden priboljšek pri hrani. Omeniti moram tudi to, da je čisto napačno mnenje, da je edino le mesna jed za delavca najizdatnejša in zato marsikdo prezira mlečne izdelke. Kdor hoče vztrajno, dobro in brez velike škode za zdravje delati, mora imeti dosti in dovolj tečne hrane, kar pa slovenski delavci večinoma prezremo. Zato pa gospodari med delavci tako jetika, ker je prehrana prepičla, obleka pa prelepa za njegov stan.

To so na videz malenkostne reči, ki pa postanejo v življenju vsakega delavca, ako si zna urediti že na sebi borno stanje, da mu prinašajo vsaj nekaj zadovoljnosti in s tem tudi sreče. Pijača in pohajkovanje po gostilnah pa mu prinese nezadovoljnost, da je slednjič zmožen verjeti vsako hujskarijo, ki jo natveze kak socialist ali komunist, čeprav bi mu zdrava pamet zovedala, ako bi jo poslušal, da je to neizpeljivo.

»Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal«, velja tudi za nas. Imej sebe v časti zaradi človeškega dostojanstva; enako tudi svojega sodelavca. Zavedaj se, da je delo tujih rok živ kapital, ki je več vreden, kot mrtev denar, ker ustvarja nove dobrine za človeško družbo. Delaj svoje delo vestno in skrbi za napredek v svoji stroki! Pomagaj si sam! S čim? Danes na kratko omenim samo sredstva, ki so: strokovna društva, zadrage, podporni skladi in versko-prosvetna delavska društva. Samopomoč je nam delavcem prva, ker kdor zanika samega sebe, je podlaga tujčevi peti. Vsa ta sredstva pa niso bojna priprava proti delodajalcem in njih podjetjem, ampak naj služijo v lastno našo spopolnitev, da bo podjetje bolje uspevalo, ki bo zmožno nam dati zadosti kruha in bodo delavske hišice ob bregu naše Bistrice priča naše zadovoljnosti in sreče. To se bo zgodilo, ko si pravica in ljubezen podasta roko.

Jarše-Groblje. Novo življenje se je zbudilo v tem letu v našem prosv. društvu. Želja vseh članov in tudi potreba zahtevata, da si sezidamo društveni dom. Akcija v ta namen se je že začela. Načrti bodo ravno te dni predloženi srez. poglavarstvu. Začeli smo tudi z zbiranjem potrebnih sredstev. Tukaj se prav priporočamo vsem tistim, ki jih bodo nadlegovali naši člani za kakoršenkoli dar. Začeli smo pisati posebno spominsko knjigo, kamor pride ime vsakega najmanjšega dobrotnika. Ako bi pa kdo bil tako dobrega srca, da bi daroval tisoč dinarjev, njegovo ime bo zapisano z zlatimi črkami ne samo v našem sreču, ampak tudi na marmornati plošči, ki jo bomo vzdali v dvorani. Prvi na njej bo g. Fr. Trobevšek, lesni trgovec v Vrhpoljah. Daroval je prvi tisočak! Posnemajte lepi zgled!

2 našega razgledišča

Sela pri Kamniku. Bolje bi bilo poročilo nasloviti z »žrtve in uspehi«, kajti veliki uspehi, ki jih je vsakemu obiskovalcu selske fare razodel praznik Marijinega oznanjenja, se dajo razložiti samo s požrtvovalnim in vztrajnim delom, ki ga je doživljala lepa in preprosta fara vso preteklo zimo.

Prva in najvažnejša prireditev praznika je bila razstava ženskih ročnih del. Res čuditi se moramo, da so preproste delavne roke vaških mladenk zmožne izvršiti dela, ki jih je razodevala razstava. Namizni prtovi, pregrinjala za velikonočni blagoslov, mali prtiki, obhajilni prtji, zavese, robci, pregrinjala za postelje itd. vse to se je vrstilo v lepem redu in komaj dalo prostora najrazličnejšemu belemu perilu. Posebej omenjamo krasen prt za Marijin oltar v Gozdu. Vse to so izdelala dekleta, poleg tega so bili razstavljeni še ljubki izdelki naših najmanjših — šolskih otrok.

Da bi zvedeli, kako je vse to mogoče, smo povpraševali in doznali, da je duša vsemu delu bila izredno marljiva in požrtvovalna šol. upraviteljica gđena Fajdiga. Seveda še tako dober poveljnik brez dobrih vojakov ne more uspeti, zato pa je treba poleg dobrega vodstva tudi marljivih deklet in selska so, kar v čast jim povejmo.

V pozni jeseni so pričele kot druga leta s tedenskimi dekljskimi sestanki v mali knjižnični sobi pri društveni dvorani in vztrajale do konca do — zmage. Do 40 jih je prihajalo iz domače in še šmartinske, gojske in vranjepeške župnije. Naporna pota, snežni zameti, nič jih ni zadržalo. Niti lepo vreme ne, ki je za tako delo na kmetih manj pripravno.

Kako pa tudi! Saj je bilo na sestankih tako prijetno, tako domače in tako poučno. Točno ob uri so prihajale, same vse uredile, in zbrane okrog svoje voditeljice so se zabavale z delom, ki ga je lepšalo petje, šale, igrice itd. Res prava ljubezen in iskrenost je morala vladati med njimi. — Pa to ni bilo njihovo edino delo. Doma so z veseljem nadaljevale in izvrševale, včasih pozno v noč z občudovanja vredno pridnostjo. Zato pa taki uspehi. Ali si moremo misliti lepšega prosvetnega življenja za naša dekleta? Naj se grejo vendar voditeljice in dekleta iz drugih fara na Sela učit in posnemati. Naša dekleta zaslužijo take izobrazbe — radi verjamejo, da pri tem srčna vzgoja ni bila nič zanemarljiva — in moramo jim jo preskrbeti. Seveda rabimo za to voditeljev — voditelje, ki na sebe znajo pozabiti in izgorevati za druge.

Druga prireditev lepega praznika je bila ljubka proslava »materinskega dne«, ki se je vršila popoldne v dvorani. 10 točk obsegajoča prireditev je pokazala, kako zna biti hvaležna svojim mamicam dobro vzgojena mladina. Pohvalno omenjamo prireditev tudi zato, ker če kdaj, nam je treba prav lepih materinskih dni v današnjem času, ki ta sveti poklic ogroža. Primerno je, da pri taki slavnosti sodeluje še posebno šolska mladina pod vodstvom požrtvovalnega učiteljstva, saj je ono predvsem poklicano, da čuva v mladih srcih poleg drugih še posebno 4. božjo zapoved. Na uspeli proslavi na Selih moremo samo čestitati. Žrtve rodijo uspehe. Delu čast!

Blagovica. Praznik Mar. Oznanjenja je bil eden najlepših dni za blagovsko župnijo. Ta dan je namreč bilo 63 žena (t. j. dve tretji. vseh žena) sprejetih v Marijino družbo, ki je bila v župni cerkvi na novo ustanovljena. Kljub temu, da se je vršilo ta dan dvojno

Janez Langerholc:

Sreča

(Povest. — Nadaljevanje.)

»Pustite na miru reveža, gospod župnik, saj vidite, kako ga je sram pred vami. Kar je bilo, naj bo pozabljeno, zanaprej bo pa Jaka ves drugačen človek. Kaj ne, Jaka?«

Ljubeznivo ga je pogledala. Jaka pa je bulil v tla.

»No, Jaka, ali bo drugače? Govori!«

»Booooo!« je počasi in z negotovim glasom izpovedal Jaka.

»Jutri bova kupila novo obleko, kar narejeno, v nedeljo bo pa že šel k sv. maši. Ampak v nedeljo bova šla na Gorenje, saj veste, zakaj. Da nebi bili otroci gluhi in bebasti, ko bi mi dva slišala svoje lastne oklice.«

»Lahko gresta, kamor hočeta. Ampak toliko vama pa moram povedati, da radi oklicev ne bodo otroci ne gluhi, ne bebasti.«

»Ne!?!«

»Nikakor. Vse kaj drugega je krivo, da je danes precej otrok bolj trdo-glavih in kratkoumni. Ali naj vama povem?«

»Radovedna sva.«

»Glavno krivdo nosi alkohol, žganje, po domače povedano in sploh vse upijanljive pijače, ki jih čez mero uživajo mnogi zakonski očetje in tudi — žal — matere. Drugi krivec je zakon med bližnjimi sorodniki. Otroci sorodnikov so radi slabotni, hitro pomrjejo, ako pa ostanejo pri življenju, se jih rada prime kaka napaka: gluhi so, slepi ali tudi slaboumni. In pa še nekaj je: Otroci mnogo napak podedujejo tudi po svojih starših. Saj vesta, kaj pravi sv. pismo: Tako rodi vsako dobro drevo dober sad, slabo drevo pa rodi slab sad. Če so starši nagnjeni k raznim slabostim ali pomanjkljivostim, to hočem reči, podedujejo radi te slabosti tudi otroci. Ko bi ljudje tole malo bolj upoštevali, razne prazne vere pa opuščali, bi bilo desetkrat bolj pametno. Pa spet bremo v sv. pismu: Zakaj pride čas, ko zdravega nauka ne bodo prenesli in bodo ušesa odvrčali od resnice, obračali pa se k bajkam.«

Gospod Janko se je razvnel. Meta je molčala, Jaka pa je po dolgem času spet šlihal nekaj pridigi podobnega.

Po opravljenem izpraševanju sta se ženin in nevesta spet vračala na svoje domove.

Gospod Janko pa je vzel svojo palico in odšel k gospodu županu na daljši pomenek.

IV.

Pozno zvečer se je vrnil Pohlinov Lojze iz gozda domov. Ves dan je z Martinčevim Francetom podiral smereke.

Žena mu je pripravila tople vode, da si je izmil roke, ki so bile vse črne od smrekove smole, potem pa je sedel k gladko pomiti javorovi mizi in pospravljaj pod streho toplo večerjo.

»Ali otroci že spe?«

»Že. Ampak to ti moram povedati, da je bil Stanko že spet zaprt. Krščanskega nauka menda ni nič znal.«

»Naj počaka! V nedeljo bo šel k sv. maši, potem se bo pa ves dan učil. Pa mu ne smeš naprej povedati, da se mi ne bo kam potepel!«

»Veš, da mu ne bom.«

Pa si je utrnila solzo.

»Vidim, da se ti smili. Lepo to. Ampak to boš že razumela, da mu le

duhovno opravilo, je bila ob 9 dopoldne ob drugem sv. opravilu, ko se je vršil sprejem, vsa cerkev polna ljudstva. Sprejem je izvršil dr. Andrej Snoj, vseučiliški profesor v Ljubljani. Pomagala sta mu župnik Pavel Perko iz Česnje in domači župnik. Pred sprejemom je imel g. profesor govor, v katerem je poudarjal, kaj je pred vsem namen družbe za žene, namreč: lastno posvečenje in skrb za lepo, krščansko družinsko življenje. Govor je bil tako prisrčen, da so se marsikaterim, ne samo ženskim ampak tudi moškim zasolile oči. Po govoru je bil sprejem, po sprejemu pa se je vršila slovesna sv. maša z leviti kakor se menda že par desetletij ni vršila v tukajšnji cerkvi. Po sv. maši so zapeli zahvalno pesem.

Kakor čujemo je ta slovesnost zelo povoljno vplivala ne samo na ženski svet, ampak tudi na moške in fante. Možje so imeli priliko spoznati, da bodo žene s pomočjo Mar. družbe postale še boljše nasproti svojim možem in še bolj skrbne matere svojim otrokom. Bog daj, da bi ženska Mar. družba obrodila obilo dobrega sadu v fari.

V zadnjem »Našem listu« je bila služba božja za tukajšnjo župnijo gotovo pomotoma napačno objavljena. Vsako nedeljo in praznik se vrši pri nas služba božja ob 6 zjutraj, le prvo nedeljo je sv. opravilo ob 10. Popoldanska služba božja je navadno ob 2 pop. — V župnijo prihaja sedaj po 30 izvodov »Našega lista«. Ljudje ga radi bero. Ne vemo pa, če bo to število ostalo tudi čez poletje, ker v tem času ljudje radi dela manj bero.

Komenda. Dopisnik iz Komende ima veliko smolo. V prvi št. »Našega lista« ni bil objavljen njegov dopis, ker je bilo zmanjkalo prostora. V drugi je bil objavljen samo uvod dopisa, ki je sam zase brez pomena. Pa to še ni vse. »Naš list« je komendskega župnika prekrstil iz Janeza v Jakoba in oznanil, da

dobro hočem. Fant naj se navadi, da bo vester, priden in natančen. Bogastva mu ne morem dati, kar mu pa lahko dam, to mu hočem zapustiti.»

»Že prav. Nič ne bom nasprotovala. Milka je bila pa pri gospodični pohvaljena.«

»Prav. To me veseli. Pokaži, kako pa že piše!«

Z vidnim zadovoljstvom je gledal utrujeni Lojze okorne poteze otroške roke, ki so pa zadobivale čedalje lepšo obliko in kazale napredek..

»Vedno lepše. Tako je prav. Tudi nobene packe ne vidim v zvezku. Povej ji, da sem bil vesel njene pisave. Jutri bo že spala, ko bom jaz že davno na delu. Naj spi! Zdaj ima še čas. Kaj pa Jožek?«

»Danes ga moram pohvaliti. Ves dan je bil doma. In dvakrat mi je pripeljal drva na svojem vozičku.«

»Prav je tako.«

Povečerjal je. Kratka pa krepka večerna molitev je zaključila dnevno delo. Stopil je še do otrok, poškrpil jih je z blagoslovljeno vodo in jih pokrižal, preden se je podal k zaslužnemu počitku. (Nadaljevanje prih.)

se popoldanska služba božja v Komendi ob nedeljah in praznikih začne ob 1/2 3. Vse je dopisnik mirno požrl, tega pa ne more, da se popoldanska služba božja začne ob 1/2 3. Dopisnik noče biti kriv, da bi obiskovalci staroslavne Komende ostajali brez popoldanske službe božje. Res je, da se začne ob nedeljah ob 2, le ob največjih praznikih pa ob 1/2 3. — Je pa vredno obiskati Komendo. Saj je tukaj božja pot sv. mučenca Urbana. V 18. stoletju je prihajalo toliko romarjev k sv. Urbanu v Komendo, da sta bila nastavljen na dva duhovnika samo za romarje, da sta jim vsak dan pridigovala in maševala. V farnem arhivu je knjiga, v kateri je napisanih nebroj uslišanj na prošnjo sv. Urbana, čigar telo počiva pod velikim oltarjem v lepi stekleni skrinji. — V Komendi je nekdanj kot kaplan in župnik živel Pregljev Odisej Peter Pavel Glavar. Najlepši njegov spomenik je beneficij, ki ga je ustanovil in bolnica, ki pa ima sedaj značaj ubožnice in hiralnice. Sprejema v oskrbo občinske uboge in tudi iz drugih občin proti dnevni odškodnini 10 Din.

Komenda. Kako je pred našo cerkvijo, si ne upam povedati. Sram me je namreč. Ko ne bo najmanj dva meseca med zapovedano službo božjo nikogar zunaj cerkve, bom pa z veseljem sporočil. KA se je zavzela, da mora na vsak način odpraviti pohujšanje pred farno cerkvijo. Napravila je načrt, ki ga pa zaenkrat še ne izdam, ker ne vem, če se bo mogel izpeljati.

Stranje. V zadnji številki smo omenili nov božji grob. To je prvi korak h delu za olepšanje župne cerkve, ki se bliža prvi stoletnici svojega posvečenja. Ta bo leta 1934. Do takrat bi bil zelo potreben še nov tlak po vsej cerkvi, potrebno bi bilo olepšati stene znotraj in zunaj, oziramo se po dobrotniku, ki bi nam dal denar za nove orgle. Kot krono vsega bomo pa poskusili napraviti v l. 1934 sv. misijon in tako dostojno proslaviti prvo stoletnico posvečenja naše tako idilično ležeče župne cerkve tik pod Kamniškimi planinami na gričku poleg Bistrice. To so sedaj glavni načrti KA za našo župnijo. Bog daj, da bi jih tudi izpeljali!

Stranje. Nedavno smo neke brali, da so leta s štev. 30 najbolj nesrečna. Ne bo vselej res. Če malo čez ramo nazaj pogledamo, takole za 100 let, beremo v naši mrliški knjigi, da je dne 25. februarja 1830 zasul v Bistrici znežni plaz 47 let starega Jožefa Prelesnika, Vovkovega iz Županjih njiv. Hujše čase so pa doživljali naši predniki pred 90 leti. 19. februarja 1840 je zasulo kamenje v planinah 22 let starega Florijana Potočnika, Mukovega od sv. Primoža. Tega leta so pogorele Zg. Stranje in so radi opeklina umrli: Marija Zupanec in Benedikt Zupanec oba Pavleča iz Zg. Stranj št. 3, stara 41 oz. 39 let, dne 25. marca pa je umrl pri Špancu radi iste nesreče 70 let stari Tomaž Zupanec. Dne 18. maja je utonil v Bistrici 70 let stari Matej Jeras iz Županjih njiv št. 1. 24. septembra pa so pokopali 16 let starega pastirja Andreja Sajoveca iz Cerkelj št. 22, ki je visoko gori v planinah padel čez skalovje in se ubil. Izmed 13 mrličev tega leta jih je torej 6 umrlo nesrečne smrti. Kako bo pa letos, tega naprej ne ve in ne pove nobena pratka.

Gospodar,

ki hoče imeti obilen pridelek na svoji zemlji, jo skrbno

gnoji

s Thomasovo žlindro, superfosfatom kalijevo soljo in

poseje

samo dobra semena za deteljo — lucerno in črno deteljo, grahoro, peso, semenski oves in travna semena

in kupi

vse vrste poljskih in vrtnih semen

pri ANT. STERGAR

Kamnik

In vsi

barvajte

s čopiči, laki in firneži ter

z barvami

suhimi in oljnatimi

kupljenimi

po ugodnih cenah

pri ANT. STERGAR

Kamnik

Za vse,

ki potrebujejo

cement, strešno cementno zarez. opeko in Salonit,

ki kupujejo

vino, pristno dolenjsko in štajersko ter v steklenicah

nudi res dobro blago

trgovina

Ant. Stergar

Kamnik

Vranja peč. Radovedni ste, g. urednik, kako je pred našo cerkvijo. No, poslušajte! Predlanskim je neki možakar iz bolj oddaljene župnije prišel neko nedeljo pred našo cerkev ravno med službo božjo. Pravijo, da se je celo uro dolgočasil, da nikoli tako, ker ni dobil pred cerkvijo žive duše, da bi se mogel z njo pogovarjati. Tako torej je pred cerkvijo naše gorske župnije ob nedeljah in praznikih med službo božjo: ni dolgočas, ampak tihi, sveti mir vlada pred njo, ki ga nihče ne moti, ker pred njo ne ostane med službo božjo noben domač župljan. Pri nas bi se vsak v dnu srca sramoval, med službo božjo ostati pred cerkvijo. To je treba poudariti v posebno pohvalo našim mladeničem, vsem brez izjeme. Tako je pri nas pred službo božjo, tiho, mirno; v cerkvi pa je prav kratkočasno: vsako prvo nedeljo n. pr. pristopi okrog 70 samih mož in mladeničev k mizi Gospodovi. Če ne verjamete, g. urednik, pa jo enkrat primahajte na naš lep razgledni grič in pričeli se boste na lastne oči, da je res tako! O, koliko je več srčne izobrazbe in plemenitosti ter zunanje dostojnosti marsikod v hribih, nego ob širokih cestah v dolini!

Mengeš. Dnevi od 16.—23. marca so bili posebno blagoslovljeni za našo župnijo. Trije patrí misijonarji od sv. Jožefa v Ljubljani so prihiteli med nas, da v sv. misijonu prenove celo župnijo. Upajmo, da niso prišli zastonj. Obširna župna cerkev, ki je le nekajkrat na leto napolnjena, je bila zdaj skoraj premajhna. Vsi govori so bili dobro obiskani; župljani so se zavedali v veliki meri, da je zdaj čas milosti, čas rešitve. V neizbrisnem spominu ostane vsem četrtek 20. marca, ko smo v veličastni evharistični procesiji ob večernem mraku spremljali »Zveličarja« vsi udeleženci s prižganimi svečami v rokah. Res lep prizor, kot ga naša župnija najbrže še ni videla: okrog 2000 lučic preko polja sveti v čast in pozdrav Kristusu, Luči življenja, ki išče in kliče še tiste izgubljene ovce, ki same ne marajo priti k Njemu... Večinoma vsi smo se radi odzvali Kristusovemu vabilu in pristopili k angelski mizi in obljubili, da bomo še prihajali, zlasti možje in fantje odslej vsak mesec prvo nedeljo, ki bo moška nedelja.

»Lepo je bilo v teh dneh, kar prehitro je minilo,« taki glasovi so se slišali. Res je slovesnost minila, ostati pa morajo sklepi, da bomo to, kar smo ob sklepu misijona v cerkvi slovesno obljubili, tudi izpolnjevali.

Naglo, a človeško sojeno dobro pripravljena se je v dneh misijona preselila v večnost 80 letna Frančiška Gregorec iz Pristave. Močna in zdrava je bila v petek še pri skupnem sv. obhajilu za žene, drugi dan je že odšla po plačilo k Bogu. »Dobro sem se ob misijonu pripravila na smrt, kar rada bi umrla in ne boste imeli nikakih težav z menoj,« tako je govorila svoji hčeri. Zelja se ji je izpolnila. V soboto (predzadnji dan sv. misijona) jo je Gospod poklical k sebi, da pri njem praznuje sklep sv. misijona.

Kat. prosvetno društvo je priredilo na tiho in cvetno nedeljo v svoji dvorani predstavo »Pasijon« (Kristusovo trpljenje) v 10 slikah. Silno zanimanje za predstavo in dvakrat napolnjena obširna dvorana kaže da hrepene ljudje tudi po verski igri na društvenem odru.

Da ustrezemo še vedno številnim željam in zanimanju, bomo predstavo ponovili še na belo nedeljo 27. aprila ob pol 4 popoldne in vabimo zlasti okoličane, da ne zamude te prilike in prihitijo v naš Društveni dom.

Št. Gotard. Na praznik 25. marca smo letos prvič priredili materinski dan. V cerkvi so imele žene zjutraj skupno sv. obhajilo. Pri popoldanski službi božji je bil pred litanijami govor za matere. Po končanem cerkvenem opravilu je bila prireditev v dvorani s sledečim sporedom: Moški zbor je zapel »Slovenska mati«. Gč. učiteljica Marija Mate je orisala v lepem govoru značaj slovenske matere. Sledili sta 2 deklamaciji: »Slovenski materi« in »Naše ljube mame kakšne so«. Za sklep so uprizorile dekleta Marijine družbe prav živahno in lepo igro v 4. dejanjih »Dve materi«. — Težko je pri nas spraviti žene v dvorano h kaki prireditvi — a ob materinskem dnevu so se pa odzvale vabilu v prav častnem številu. Znamenje, da se naše matere dajo vneti za lepe in vzgojne stvari. Celodnevno čestčenje sv. Rešnjega Telesa, ki je bilo do sedaj 5. maja smo predstavili na 7. maj. Razlog spremembe je v tem, ker je 5. maja živinski in kramarski sejm.

Peče. Streho župne cerkve pokrivamo sedaj s pocinkano pločevino, to s plehom. Pri nas je to mogoče, ker imamo izvrstne domače kleparje, ki delajo pošteno in po ceni. Ljudstvo je pa tudi vneto za hišo božjo, tako da se bodo vsi stroški pokrili s prostovoljnimi darovi. Dosedanja streha iz škričja je bila slaba. Kljub vednim popravilom je vedno zatekalo. Pokrita bo sedaj prav po mestno, z žlebovi na strehi, proti nalivom in proti snegu. Z mogočnim zvonikom, ki je tudi pokrit s pločevino, bo cerkev na zunanji strani pravi kras vse župnije.

Vodice. Stoletnico našega pokopališča obhajamo letos na praznik Vnebohoda, 29. maja. Tedaj bo ob 10 sv. maša v kapeli sv. Lazarja na pokopališču s primerno slovesnostjo in darovanjem.

Naša fara, ki spada med najstarejše na Slovenskem, je bila ustanovljena gotovo že v 11. če ne že v 10. stoletju ter je imela svoje pokopališče okoli cerkve. L. 1830 pa je tedanji župnik Jernej Arko sezidal pokopališče ob glavni cesti, ki pelje v Vodice. V 100 letih je bilo tukaj pokopanih 2929 moških in 3064 ženskih, torej skupaj 5993 ljudi, to je skoro za trikratno faro. — Ob stoletnici smo prenovili pokopališče, obzidje in kapelo. V kapeli je ena najlepših Langusovih slik, obujenje Lazarja. Kapela zopet dobi svoj zvonček in nova vrata; zgornji del vrat bo steklen, da se bo lahko videlo v kapelo. Vsa prenovitvena dela so stala 13.000 Din. Delali so pa skupaj 1200 ur ter porabili 75 voz peska in sipe, ki so jo posestniki brezplačno navozili, 4200 kg cementa, 2200 kg apna. Tudi novo streho smo napravili na obzidju. — Za počivališče našim telesom smo torej pripravili vse prav lepo, da bi le tudi za naše duše vse prav pripravili!

UREDNIK. Avtomobil. vozni redovi ne moremo in ne moremo dobiti. Zdi se pa, da jih bomo v prihodnji štev. gotovo objavili. — Nekaj dopisov je prišlo prepozno. Vedno do 10. v mesecu. — Red službe božje objavimo še enkrat, bolj pregledno. Popravki se bodo vpoštevali. — Še: Kako je pred vašo cerkvijo!

Predno kupite

spomladansko blago za obleke i. t. d., si oglejte mojo zalogo, ki je tako razkošno opremljena z krasnimi vzorci, da si lahko vsak izbere brez truda in pomisleka. Kar je pa glavno: cene so tako NIZKE, da pri meni kupi vsak **MNOGO CENEJE**, kot kjerkoli drugod.

Priporočam Vam nakup blaga edino le pri meni, ako hočete imeti lepe obleke po nizkih cenah. Krasna izbira ravno kar došlih svilenih robcev; najnovejši vzorci. Izredno krasno blago za ženske plašče in moške površnike poldubelne. Surova in umetna svila, delene popline, vse v najlepši izbiri. Velika izbira moških sraje in posebna izbira še moških kravat. Trpežni tisk in drugo cvrtnato blago za ženske delavne obleke. Velika izbira hlačevine po posebno izjemnih cenah.

Stalna zaloga umetnih gnojil. Zaloga poljskih in vrtnih semen. Vedno v zalogi cement, stavbno železje, okovje za stavbe in pohištvo. Velika izbira kuhinjske posode, porcelana, stekla i. t. d.

Vedno sveža špecerija, posebno fina moka, ki jo pri meni kupite v dno najceneje. Že sedaj opozarjam, da bom imel za veliko noč, rožine radi velikega nakupa po prav izrednih cenah. To opozarjam radi tega, da ne boste drugje za drag denar kupovali istega blaga.

Ker imam dobre trgovske zveze s prvovrstnimi tovarnami in proizvajalci, mi je omogočeno dati vse blago po prav izjemnih cenah

Za obilen nakup se najtopleje priporočam

J. MENART

trgovina

Domžale

Otroški kotichek

(Piše striček Matiček.)

Dragi najmlajši! Striček je zašel v precejšnje zadrego. Ves v skrbeh je prišel k uredniku: »Kaj bo pa sedaj? Vsi ugankarji bodo hoteli dobiti pirh, ker sem pozabil povedati, da bodo samo izžrebani rešili nagrajen!« Seveda sem ga najprej okregal. »Saj v Grobljah sploh toliko kokoši nimamo, da bi mogli vsakega obdariti s pirhom. Napravili bomo tako, da boste Vi letos ostali brez pirhov. Vse boste morali dati za ugankarje! Nekaj bom pa tudi jaz dal.« — Stričku je gotovo bilo hudo, ker ima sam tudi rad pirhe, toda svoje bralce in bralke ima pa še rajši. Taka je torej s pirhi. Zaenkrat morate stričku odpustiti.

Urednik

Pirhi

Največje veselje otrok o veliki noči so pirhi. Koliko veselja imajo, ko jih barvajo in še bolj, ko sekajo pirhe. Marsikateri je neroden in namesto, da bi z dinarčkom vsekali v pirh, pa vseka v prst ali v roko. Au-u-u! Kako pa to boli! Na Belokranjskem imenujejo pirhe pisanice, na Stajerskem pa pisanke. Kaj pa pomenijo pirhi? Pirhi naj bi pomenili Kristusa in njegovo vstajenje. Kakor namreč malo pišče, ko se izvali iz jajca, samo prekljuje jajčno luščino, tako je Kristus sam od sebe, iz lastne moči vstal iz groba. — Striček želi vsem nečakom in nečakinjam prav vesele velikonočne praznike. Poln koš pirhov vsakemu, sladke kolače in dober »žegen«. Samo glejte, da katerega po praznikih ne bo želodček bolel!

Šmarnice

»Spet kliče nas venčani maj, k Mariji v nadzemeljski raj. Cvetlice dobave si venčajo glave; raduje se polje in gaj!« Kdo izmed Vas ne zna te lepe pesmi!? Kmalu jo boste peli pri šmarnicah. In kateri otrok ne bi rad hodil k šmarnicam? Tisti, ki ne morete hoditi v cerkev k šmarnicam, jih pa vsak dan opravljajte pred domačim oltarčkom ali pred kako Marijino podobo ali kipom, ki jo lepo s cvetlicami okrasite. Ne pozabite pri šmarnicah prositi Marijo Kraljico misijonov, naj pošlje mnogo misijonarjev k ubogim pogančkom, da

bodo tudi pogančke naučili Marijo ljubiti in častiti. Boste prihodnji stričku sporočili, kolikokrat ste bili pri šmarnicah in kaj ste vse Mariji darovali. Za šmarnice Vam pove striček lep zgled iz misijonov.

Tung-šang je bil poganški kitajski trgovec. Imel je mnogo blaga v svoji zalogi, vmes seveda vse polno poganških malikov. Prišel pa je nekoč k misijonarju in se z njim pogovarjal ter izrazil željo, ali ne bi mogel tudi on postati kristjan. Misijonar je videl, da je njegovo srce še popolnoma poganško. Rekel mu je: »Ločiti se boš moral od vseh poganških malikov. Med rečmi, ki jih prodajate, ne smeš imeti nobenega njihovega kipa ali podobe.« Trgovcu se je zdelo tega škoda, zato se je obotavljal.

»In če vse malike proč vržem, kaj pa dobim zato?«

»Podobo, ki je lepša od vseh tvojih. Tole lepo Marijo dobiš, pravi misijonar in pokaže poganu krasno veliko sliko Marijino. Gledala je s tako milimi in ljubeznjivimi očmi nanj, da je bil pri tem pogledu globoko ganjen.

»Daj mi to lepo podobo!« je vskliknil. »Vržem proč vse malike.«

Dobil je Marijino podobo in Tung-šang je držal svojo besedo. Z velikim ropotom je pometal iz svoje zaloge vse poganške malike. Na njih mesto pa je obesil Marijino podobo. In Marija mu je izprosila milost svete vere, da se je spreobrnil in se dal krstiti.

Ugankarji

Otrok ugankarjev je pa to pot veliko. Vseh je 109. Vsi novodošli pozdravljeni! Nekateri pravijo, da je uganka bila zelo lahka, drugi so pa zopet povsod okrog hodili predno so našli pravo pot v šolo. Včasih je eden ali drugi malo gredice pohodil ali zašel kam v kot. Vse rešitve so pa pravilne. Kako pa sedaj z nagrado? Striček je pozabil zadnjič napisati, da bo žreb določil, kdo bo pirh dobil. G. urednik ga je na to opozoril šele, ko je bil list že tiskan. Pa striček misli, da ste Vi vsi tako razumeli, da bo samo izžrebani rešitelj dobil

nagrado. Da ne boste razočarani, je striček vendar določil za nagrado kar šest lepih pirhov. Kako striček žreba? Čisto pravično. Vsak rešitelj dobi svojo številko. Nato striček vrže vse številke v vrečko in dobro premeša, potem pa zakliče kakor otroci, ko se igrajo: »Ena, dve tri, pridri venkaj ti!« In prišel je venkaj Jože Matko, Domžale. Izžrebani so bili in dobijo lepe prekmurske pirhe še ti-le: Mlakar Ivan, Domžale; Kobil Bogdan, Kamnik; Jožef Nachtigal, Mengeš; Mihaela Svetlin, Sr. Jarše; Tone Zebrov, Vodice. Izžrebancem striček čestita!

Stanku in Verici so pokazali pravo pot v šolo in s tem uganko pravilno rešili sledeči otroci: Pavla Cotman, Domžale; Stanko Habjan, Domžale; Franc Abe, Stob; Mihael Sršen, Depalja vas; Francka Zajec, Mengeš; Joško in Ivan Kralj, Jarše; Anton Kompare, Mengeš; Pavla Znidar, Mengeš; Mici Ravnikar, Klopčič Jožef, Rodica; Ivana Matko, Tonči Ravnikar, Lovrenček Škrabar, Jožefa Rihtar, Ivanka Slihar, Mlakar Ivan, Jože Matko, vsi iz Domžal; Marjan Vodopivec, Anton Šporar, Anica Cerar, Ivanček Habjan, Stob; Peter Rotar, Ihan; Arnež Mihael, Jeras Peter, Ivan Borštnar, Mihaela Svetlin, Jarše; Ivan Cotman, Mici Povš, Rodica; Stupar Marija, Homec; Franc Gregorš, Ana Mušič, Marija Segetin, Loka; Šuštar France, Bukovica; Mihael Burnik, Vodice; Slavka Erjavšek, Strahovica; Zarnik Stanislav, Suhadole; Francka Gosar, Melhior Vrhovnik, Mengeš; Micka Lužar, Pristava; Betka Vodopivec, Mengeš; Pepca Šimenc, Stranje; Ivko Lipar, Mengeš; Vrhovnik Mihael, Mengeš, Marja Velkavrh, Sr. Jarše; Lojzek Hribernik, Podmilj; Francka Levec, Mengeš; Gotke Viktor, Ihan; Uršič Pepca, Kregarjevo; Tonček Gregorč, Mengeš; Testen Mihaela, Loka; Podboršek Francka, Loka; Mandelc Franc, Kamnik; Mandelc Franc, Jarše; Tone Zebrov, Vodice; Vrhovnik Franc, Mengeš; Francka Omahna, Blagovica, Vinko Kokalj, Jarše; Miha Rihtar, Dob; Podbevšek Franc, Vranja peč; Tončka Dobovšek, Stranje; Slavko Povš, Mala loka; Hribar Janko, Dob; Cirilka Meršol, Dob; Mirko Pirnat, Jarše; Ciril Jesenšek, Peče; Alojzija Hrovat, Blagovica; Jožef Nachtigal, Ivan Šušteršič, Mengeš; Tončka Strah, Verica Jagodic, Kobil Bogdan, Majda Jereb, Kamnik; Albina Senožetnik, Ljudmila Pavlin, Logar Ivanka, Černa; Oberwalder Maks, Ernest, Loboda Franc, Jesihar Anton, Albin Pavlin, Domžale; Nada Tomazič, Radomlje; Maligoj Roman, Kranjec Ivan, Vodice; Žagar Maks, Žagar Adolf, Ivan Grile, Močnik Francka, Stranje; Franc Rakef, Trzin; Ivan Kosirnik, Vir; Jožef Mereta, Vrhpolce; Ciril in Albina Nograšek, Moste; Franc Berlec, Laze; Branko Bračič, Nevlje; Cerar Pepca, Sp. Tuštanj; Lavrinec Pepca, Novak Stefan, Moravče; Ivanka Kržan, Sv. Trojica; Janko Balantinc, Zduše; Janko in Pavel Simoni, Zelodnik; Jožef Kovič, Krtna; Marica Uršič, Kregarjevo; Mimi Šarc, Smarca; Branislava Kočar, Rova; Rak Franc, Ihan.

Striček bo postal sčasoma slaven in povsod znan. Seveda z njim vred tudi njegovi mali prijatelji. Strička Matička poznajo že celo v daljnji Ameriki, ker tudi Mici iz Amerike, ki je tukaj blizu doma, povprašuje po stričku.

Koliko pisem je dobil sedaj striček! Skoraj bi bilo potreba posebnega pismonošo najeti! Strička to veseli, ker iz tega vidi, da otroci prav pridno berejo Naš list in otroški kotichek v njem. List se Vam torej dopade. Otroci, le poskrbite, da bo imela vsaka hiša v vasi in v fari »Naš list«. Če ga drugi nočejo kupiti, ga pa Vi kupite za tiste dinarčke, ki bi jih drugače za cukerečke dali. Vsem otrokom se striček zahvaljuje za voščila za Veliko noč.

Otroci, če sem jaz Vaš striček, ste pa Vi moji nečaki in nečakinje. Na to je strička spomnila Mihaela Svetlin iz Sr. Jarš, ki se je tako lepo podpisala: Tvoja nečakinja. Praviš, da je striček brihtna glavica! Pa Ti tudi. Pozdravljena! — Na druga pisma bo odgovoril striček prihodnjič. Striček Matiček.

Otroci, pogledite te štiri slike! Gospod slon se je šel sprehajati. Opičja navihančka sta pa jako poredna. Kakor vsi poredni otroci. Zato sta pa tudi pošteno skupila. Kaj boste rekli vi k temu, otroci? Pogledite sliko! Trije, ki bodo najlepše povedali, kaj se je zgodilo navihancem, dobijo nagrado po pet misijonskih razglednic.

Nekaj misli

Vsak fant in vsako dekle, ki nista čisto pokvarjena, bosta priznala sledeče: kadar se fant želi resnično poročiti, si želi najbolj nedolžno dekle. Dekle je pa v enakem slučaju le takrat popolnoma srečna, če poroči neomadeževanega fanta.

Nič ne pomaga. Med vojsko in tudi nekaj let po vojski so mislili, da bo šlo brez Boga, brez cerkve. Toda taka miselnost ni doživela niti desetletnice. Namesto slovesnosti desetletnice se je začelo svitati spoznanje, da bo zopet treba poslušati vest, zopet vzeti katekizem v roke in zopet vzpostaviti deset božjih in pet cerkvenih zapovedi. Nič ne pomaga. Sredi med nami je bil, čeprav ga nismo hoteli poznati.

Marsičesa nam manjka. Vsekakor tudi precej katoliškega ponosa. Katoliška akcija naj ga prav posebno goji!

„Naš list“

izdaja Misijonišče v Grobljah, p. Domžale. Tiska Misijonska tiskarna. List izhaja v začetku vsakega meseca in stane posamezna številka 1 dinar.

OGLASI

v »Našem listu« stanejo 35 Din za četrtinko stolpea. Pol strani 200 dinarjev.

Vozni red kamniške železnice

Ljubljana—Kamnik						Kamnik—Ljubljana					
6.52	7.45	13.07	14.15	18.20	odh. Ljubljana glav. kol. prih.	7.00	7.42	12.55	17.40	19.53	
7.19	8.03	13.34	14.33	18.38	» Ježica odh.	6.38	7.23	12.38	17.23	19.34	
7.24	8.07	13.39	14.37	18.42	» Črnuče »	6.34	7.19	12.35	17.19	19.29	
7.40	8.22	13.55	14.52	18.57	» Trzin »	6.19	7.04	12.21	17.04	19.13	
7.53	8.31	14.13	15.01	19.06	» Domžale »	6.12	6.57	12.14	16.57	19.05	
8.04	8.40	14.24	15.10	19.15	» Jarše-Mengeš . . . »	6.00	6.44	12.01	16.41	18.46	
8.11	8.46	14.31	15.15	19.20	» Homec pri Kamniku	5.55	6.38	11.55	16.34	18.38	
8.25	8.59	14.45	15.28	19.33	prih. Kamnik odh.	5.42	6.25	11.43	16.22	18.22	

Vlak, ki odhaja iz Kamnika ob 6.25, vozi samo ob delavnikih.

Vlak, ki odhaja iz Ljubljane ob 6.52, vozi samo ob nedeljah.

Vozni red za avtomobilske vožnje v našem okraju se bo v kratkem najbrž nekoliko spremenil. Ker bo novi vozni red stalen, počakamo z objavo na novega.

Velika zaloga manufakture, najlepša izbira za vse stanove, zaloga vse vrste speccerije, moke, koruze itd. — Velika zaloga železa, vse vrste železnine, zaloga najnovejših železnih plugov itd. — Vedna zaloga svežega cementa in druge gradbene potrebščine. — Zaloga umetnih gnojil, stekla, porcelana itd. Cene najnižje; brez konkurence.

Za obilen obisk se priporoča

JOS. SENICA

TRGOVINA, DOMŽALE

Hlode

smrekove in jelove kupi
vsako množino

FRANC ŠMON

RODICA PRI DOMŽALAH

STALNO IMAM V ZALOGI
DESKE VSEH VRST ZA MI-
ZARSKA IN TESARSKA
DELA PO NAJNIZJI CENI.

Ustanovno leto
1869.

Obče znano veletrgovino

Obstoj trdke
60 let!

R. Miklauc „Pri Škofu“

Ljubljana, Lingarjeva ulica št. 3, Pred Škofijo št. 3.

priporočamo

pri nakupu blaga za moške obleke za fino črno blago, kakor tudi modni kamgarn in ševjot trpežne in dobre kvalitete v zelo veliki izbiri ter po najzanesljivejših cenah.

Za ženske obleke

svileno, polsvileno in volneno blago v vsakovrstnih kvalitetah in vseh barvah in vzorcih. Perilne cefirje, kambrike, delene i. t. d. Za perilo fino kotenino in šifon, blago za žimnice, odeje i. t. d. Rute in šerpe v vseh barvah in vrstah, svilene in proste, v veliki izbiri.

Prijazna postrežba!

Ugodne cene!

Naznanilo!

Naznanilo!

PRESELITVI IN ZDRUŽITVI TRGOVINE

Svojim cenjenim odjemalcem in p. n. občinstvu naznanjam, da sem trgovino v Maistrovi ulici **preselil in združil** s svojo dosedanjo, zopet znatno povečano ter dobro založeno trgovino

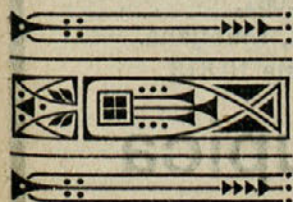
z manufakturnim, specerijskim, galanterijskim in kolonialnim blagom, porcelanom ter steklom, na kar še posebno opozarjam vse **cenjene gostilničarje**

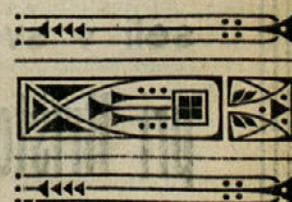
**Vse potrebščine
za krojače!**

**Vse potrebščine
za šivilje!**

Obenem z iskreno zahvalo prosim, da mi cenjeni odjemalci kakor tudi **okoliški trgovci** in p. n. občinstvo tudi v bodoče ohranijo svojo naklonjenost in zaupanje, ter zagotavljam, da si bom slej ko prej vedno prizadeval zadovoljiti z najboljšim blagom po konkurenčnih cenah, s točno in solidno postrežbo ter se tem smislu hvaležno in vdano priporočam vsem cenjenim odjemalcem

MAKSO ŽARGI

TRGOVEC V KAMNIKU

Ugodno priliko za varčevanje

nudi

Hranilnica in posojilnica v Kamniku

registrovana zadruga z neom. zavezo

ki obrestuje vloge po 5% do 6%, proti trimesečni odpovedi po 6½% ter nudi posojila po 9 oziroma 10% brez vsakih drugih stroškov.

Rentni davek plačuje hranilnica sama, kakor ga mnogi drugi zavodi ne plačujejo.

V aprilu se hranilnica preseli v svojo lastno hišo pri Kristofu, Šutna št. 22.

Gospodinje, gospodarji!

Ne pozabite, da se dobi pri meni

kuhinjska oprema

štedilniki, oprave za kopalnice, banje, peči, izlivke, stenske školjke, klozetne naprave, kovinsko pohištvo, okovje, železne blagajne, žima, morska trava, ptičje kletke.

Kmetovalci!

Oglejte si moje priznane najboljše poljedelske stroje, ki so bili odlikovani z zlato in srebrno medaljo:

robkači za koruzo	trijarji	reporeznice
mlatilnice	bencinski in petrolejski motorji	mlini za šrotanje žita
slamoreznice	kosilnice	sadni mlini
gepelji	plugi, brane za polje in travnike	stiskalnice za sadje in grozdje
čistilniki		
čistilniki		

Vedno v zalogi so:

vodovodne cevi, liti kotli in brzoparilniki, bakreni kotli za žganje, posnemalniki za mleko, transportni vrči, škropilnice za vrtove in vinograde, sesalke za vodo, vino in gnojnico, hidravlični ovni, ognjegasne potrebščine, vse orodje za rejo čebel i. t. d., gonilni jermeni in drugo.

Železniške tračnice, traverze, cement, strešna lepenka, štukaturno trsje, okovje za pohištvo in stavbe, mreže za ograje in bodeča žica, verige za kmetijstvo in industrijo.

Obrtniki!

Najboljše orodje za vse obrtniške panoge priznanih svetovnih znamk dobite pri meni po najnižjih cenah.

Monopolna prodaja smodnika in drugih razstreljiv, nakup starega železa in drugih kovin.

Telefon: 2179 in 2061.

Brzjavke: Franc Stupica, Ljubljana.

Čekovni račun: Ljubljana 10.313.

Franc Stupica
Ljubljana, Gosposvetska c. 1.